

for alle Beboere, i alt Fald et bestemt Kvantum. Men der tog jo det ærede Medlem pludselig i Slutningen af sin Tale til Orde just for den Politik, jeg har forfægtet og fremdeles forfægter her, nemlig, at der er Omraader, hvor Kommunerne hver for sig kan have Anledning til at nedsætte Prisen paa en Vare for alle Kommunens Beboere. Hvis det ærede Medlem vil gaa med til Lovens § 2, som den er foreslaaet her, vil der for Kommunerne blive Adgang til at foretage den samme Foranstaltning med Hensyn til Kogegas, som de har gennemført i Aar, men hvis det ærede Medlem sammen med den ærede Ordfører for Venstre omdanner Lovforslaget efter sine egne Planer, vil han have hindret det, han senere i sin Tale ønsker skulde kunne fortsættes.

Det ærede Medlem endte med at fremsætte nogle Bemærkninger om Kommunernes vanskelige Stilling med Hensyn til det Arbejde, som hvilede paa deres Skuldre, og det er utvivlsomt rigtigt, at Kommunerne i disse Aar har haft et ganske overordentligt ekstraordinært Arbejde. Om dette nu har givet sig Udslag i en Tilstand, som kan bedømmes saa skarpt, som det ærede Medlem gjorde, at der mange Steder var den største Uorden i Regnskaberne, maa jeg dog betvivle, i alt Fald vil jeg ikke udtale en saadan Opfattelse. Men jeg tror ikke, at man vil lette Kommunerne Arbejdet med Dyrtidslovene det allermindste ved at gaa over til den af det ærede Medlem og den ærede Ordfører for Venstre foreslaaede Affattelse af Lovforslaget; Arbejdet vil blive det samme, man vil kun have opnaaet, at dette Arbejde i en Række Kommuner vil gøres med Uvillie, fordi det synes at stride imod, hvad Kommunernes Opfattelse er med Hensyn til, hvorledes denne Lov bedst burde forvaltes. Den Imødekommenhed, som skulde udkræves, for at Venstre og de Konservative kunde tage denne Lov, som den er, eventuelt med en Ændring om, at Statens Refusion ogsaa i det kommende Aar skulde være, som den var i Fjor, er i Sandhed ikke stor, thi den er ikke andet end at anmode Venstre om at opretholde, hvad det i 2 Aar har medvirket til, samtidig med at man gennemfører en Ordning; som altsaa nu ogsaa Venstre erklærer er dets principielle Standpunkt, og som det altsaa maaanse for en Forbedring. Derfor vil jeg tillade mig stadig at haabe paa, at det ikke vil være forgæves at vente en saadan Imødekommenhed, thi ellers vil det modsatte af, hvad det ærede Medlem ønsker,

indtræde, Uroen vil vedblive, og i mange Kommuner vil dertil være føjet en Uvillie over, at Rigsdagen har berøvet dem en Ret, som de satte Pris paa.

J. Chr. Møller: Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at alle Partier er blevet enige om, at Prisreguleringen bør være en Statsopgave. Denne Opgaves Løsning er sikkert ganske uoverkommelig for Kommunerne, og jeg tror at turde sige særlig for de større Kommuner; dertil kommer, synes jeg, det uretfærdige i, at den ene Kommune ofrer mange Penge paa prisregulerende Foranstaltninger, medens mange andre Kommuner ofrer meget lidt. Man kan sige her, at Byderne og Goderne fordeles paa en noget uheldig Maade.

Det, som særlig har givet mig Anledning til at forlange Ordet, er Udtalelser, som den ærede Ordfører for de Radikale (Vejstrup) og den højtærede Indenrigsminister fremsatte om § 2. Jeg vil derom gerne sige, at i den By, jeg tilhører, har vi ikke de allerbedste Erfaringer fra Anvendelsen af § 2. I Aarhus — den By, jeg vil omtale — har vi benyttet § 1 fuldt ud. De Oplysninger, som den højtærede Indenrigsminister har fremskaffet fra Statistisk Departement, og som ogsaa blev gjort til Genstand for Omtale i det andet høje Ting, nævner særlig København som den By, der har benyttet § 1 fuldt ud, men det kommer af, at der kun er nævnt Købstæderne og ikke de enkelte Købstæder. Aarhus har efter § 1 anvendt ca. 1 400 000 Kr.; det har der ikke været den allermindste Uenighed om, det mente vi var fuldt ud rigtigt, men saa har vi efter § 2 anvendt noget over 2 Mill. Kr.; det bliver altsaa ca. 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der er anvendte til Dyrtidsforanstaltninger, et Beløb, der svarer omtrent til, hvad hele Kommunen administreres med. Hertil har vi selvfølgelig faaet en Del Refusion, henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, men ikke desto mindre skal der i Skatter udskrives ca. 1 900 000 Kr., hvilket vil sige, at hvis vi vil udskrive Skatterne paa Indtægterne fra 6 000 Kr. op efter, vil det blive i 8 pCt. Nu er det saaledes, at Tillægsskatten er ikke lagt, men jeg tvivler ikke om, at for de større Skatteyderes Vedkommende vil den komme op til noget over 10 pCt., og naar man ved, at den kommunale Skat bliver det samme, vil det sige, at man fuldstændig fordobler de personlige Skatter. Saa længe Indtægterne flød rigeligt, og som den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) nævned, de ordentlige Indtægter svarede